DOMSTOLENS DOM
AF 15. JULI 1964[1]

Regeringen for kongeriget Nederlandene mod Den Høje Myndighed for Den europæiske Kul- og Stålfællesskab

Sag 66/63

Processprog: Nederlandsk

Angående:

Annullation af beslutningerne nr. 5/63 og 6/63 af 20. marts 1963 om tilladelse til fælles salg af brændsel fra mineselskaberne i Ruhr-distriktet, der er sammensluttet i salgsforeningerne for Ruhrkul »Geitling« og »Präsident«.

Domskonklusion:

1. Søgsmålet forkastes som ubegrundet med forbehold af det under pkt. 2 nævnte.
2. Ordene »eller dens tjenestegren« i de anfægtede beslutningers artikel 15, stk. 3 annulleres.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

at sagsøgte frifindes.

S a m m e n d r a g

1. *Kårteller — tilladelse — begrundelse*
   (EKSF-traktaten, artikel 65)

2. *Karteller — tilladelse — undersøgelse af kartellernes overensstemmelse med EKSF-traktaten — kriterier*
   (EKSF-traktaten, artikel 65)

3. *Karteller — betinget tilladelse — begreb og grænser*
   (EKSF-traktaten, artikel 65)

1 — Oversat fra fransk.

4. *Fællesskabsinstitutioner — administrative tjenestegrene — manglende beslutningskompetence*

5. *Karteller — tilladelse — omfang af de karteller, der skal tillades, som kriterium (EKSF-traktaten, artikel 65)*

1. Hvad angår tilladelse af karteller, skal det af begrundelsen kunne bedømmes, om de tilladte aftaler opfylder traktatens krav. I denne henseende er det tilstrækkeligt, at beslutningerne om tilladelse angiver de væsentlige punkter i de omhandlede aftaler.

2. Den Høje Myndigheds undersøgelse af et kartels overensstemmelse med EKSF-trktaten med henblik på eventuelt at tillade dette skal frem for alt bestå i at sammenholde indholdet af aftalerne med det tilladte formål. I denne henseende kan betydningen og rækkevidden af aftalernes forskellige klausuler ikke fastslås ved at betragte hver klausul isoleret, men kun ved at betragte dem i deres helhed, idet Den Høje Myndighed ikke vedrørende hver kausul isoleret set er forpligtet at oplyse grundene til, at bestemmelserne i artikel 65, stk. 2 ikke er overtrådt.

3. Den Høje Myndighed kan ikke nægtes ret til at godkende en aftale, hvis den, som følge af visse vilkår, de pågældende er pålagt, finder, at den nævnte aftale ikke medfører de i artikel 65 forbudte følger. Den Høje Myndighed kan knytte de betingelser til en sådan tilladelse, som den skønner nødvendige i betragtning af de tilladte aftalers karakter og betydning, og som, så længe tilladelsen gælder, skal sikre overholdelsen af de i artikel 65, stk. 2 opstillede betingelser. I denne henseende har Den Høje Myndighed ret til at udøve kontrol i form af supplerende beslutninger og tilladelser, som i givet fald kan udgøre en stillingtagen, der går forud for retsakter, hvorved de tilladte kartellers indhold ændres. Denne beføjelse for Den Høje Myndighed afgrænses såvel af de mål, den skal søge at nå, som af de almindelige grundsætninger i traktaten.

4. Den Høje Myndigheds tjenestegrene har ikke særskilte beføjelser og kan kun handle på dennes ansvar.

5. Omfanget af et kartel har kun relevans i forhold til kravene i artikel 65, stk. 2, når man sammenholder den med markedets størrelse såvel som med størrelsen af de økonomiske enheder, der opererer på dette marked, og som er aktuelle eller potentielle konkurrenter til dette kartels parter.